

Protokoll över förhör med

Sven AKE Larsson, 640217-3212,

boende Gillerbacken 39, 124 42 BANDHAGEN,

tfn 08-86 72 57.

Anställd Flemingsbergs E1, tfn 08-69 94 97

eller 08-69 94 63.

Förhöret är hållet på Kriminalavdelningens

våldsrotel, lördagen den 5 april 1986

med början klockan 11.10.

Förhørsledare: Krinsp Lars Jonsson.

Förhörsvittne: Ej tillgängligt.

Bandupptagning.

Larsson hörs med anledning av mordet på Olof Palme den 28 februari 1986.

Larssons uppgifter anknyter till spaningsuppdrag E 20.

Larsson uppger att han fredagen den 28 februari på kvällen var tillsammans med sin fästmo Elisabeth Johansson och en annan kvinna som heter Cilla Anderstedt, de besökte 9-föreställningen på biografen Saga där dom såg filmen Morrhår och ärtor. Filmen pågick till omkring 22.30 varefter de i sällskap lämnade biografen. De går sedan Kungsgatan österut till restaurangen McDonald's, där de vistas i ungefär en halvtimme. Strax efter klockan 23.00 beger dom sig gående från McDonald's och Norrlandsgatan söderut. På Norrlandsgatan så sammanträffar de med bekanta, Anna Hage och en annan som heter Karin Johansson. Anna och Karin befinner sig vid tillfället i en telefonkiosk. Samtliga slår sedan följe fram till Akes parkerade personbil, en Ford Escort, gråmetallick, modell -84 som står uppställd på Jakobsbergsgatan. Anna Hage och Karin Johansson får följa med i bilen också. Ake tar plats bakom ratten, hans fästmo Elisabeth till höger i bilens framsäte, Anna Hage till höger i bilens baksäte och Karin Johansson i mitten och Cilla Anderstedt till vänster i baksätet. Ake kör sedan bilen Jakobsbergsgatan västerut och vidare Regeringsgatan norrut och därefter Oxtorgsgatan västerut fram till Sveavägen, där han viker av Sveavägen norrut. Avsikten är att köra till Vasagatan där dom liftande flickorna ska släppas av.

När Ake kör Sveavägen norrut så konstaterar han vid korsningen med Kungsgatan att där får man inte förutta vänstersväng, varför han passerar Kungsgatan. Han lägger sig i vänsterfil och kör fram till trafiksignalen vid korsningen Sveavägen/Tunnelgatan. Där får han stanna för rött ljus.

A. Jaha, just det.

Förhørsledare - F

Åke Larsson - Å

- F. Var ser du honom?
- F. Åke, du får alltså stanna din bil för rött ljus där. Vet du om det fanns någon bil framför dig eller var du första bil vid trafiksignalen?
- Å. Jag tror jag var första bil vid trafik-.
- F. Du står först där?
- Å. Jaha.
- F. Under färden här, satt ni och pratade med varandra i bilen eller?
- Å. Vi satt och pratade och hade stereon på ganska högt, ja.
- F. Jaha. Det var ganska hög ljudnivå i bil-?
- Å. Det var gansk-, jaha, det var ganska hög ljudnivå i bilen.
- F. Hur länge hade du stått vid rött ljus, så att säga, när du märker att någonting händer eller har inträffat?
- Å. Jaha, när det inträffar så kommer vi rullande va', så jag tittar hela tiden åt höger och ner mot platsen där mordet sker alltså, så jag tittar nere -. Men jag var tvungen och titta på vägen också för att kolla -.
- F. Märker du när någonting händer alltså?
- Å. Jag märker och ser när en person faller till gatan alltså.
- F. Det gör du?
- Å. Ja, och -.
- F. Hur långt ifrån själva signalen, trafiksignalen är du då med bilen?
- Å. Jaaha, jag är nästan framme precis alltså, det måste vara -.
- F. Så det är bara frågan om -?
- Å. Det är frågan om meter, tio meter eller fem meter alltså.
- F. Fem till tio meter fram till själva ljussignalen?
- Å. Jaha, det -. Ja ja, det är jag inte säker på det men ungefär.

- F. Nej. Hade den redan då slagit om till rött?
A. Det var rött då, ja.
F. Det var rött -
A. Det var rött.
F. - när du nalkades trafiksignalen?
A. Jaha, just det.
F. Jaha. Och då ser du alltså hur en man faller.
A. Jaha.
F. Var ser du honom?
A. Då ser jag honom på andra sidan Sveavägen på trottoaren.
F. Snett framåt till höger?
A. Snett- snett framåt till höger alltså, lite snett fram till höger så här.
F. Kan du liksom beskriva närmare vad du ser!
A. Vad jag ser det är -, jag tycker jag ser några personer som står och nån som faller till marken, nån som rusar iväg. Då tittar jag bort igen va' för och kolla vägen så här va'. Och min första tanke är fylleslagsmål, nån som har - jaha, slagsmål rent ut sagt va' och sen nån som har ramlat och nån som sticker iväg bara.
F. Du ser alltså någon som faller -
A. Jaha.
F. - och du ser någon eller några i närheten?
A. Jaha, just det.
F. Kan du liksom urskilja vad, utan att du är påverkad av vad du nu känner till?
A. Det är väldigt svårt för jag -.
F. Ser du någon som lämnar platsen?
A. Vad jag ser -. Jag- jag kan inte säga hundra procent säkert va', men vad jag försöker komma ihåg är att det var nån som lämnade platsen väldigt snabbt där va'. Men det -, inte en aning om hur den såg ut eller nånting sånt va', det är väldigt svårt och säga.
F. Ja. At vilket håll lämnade den här någon platsen?
A. Ja, allt jag kommer ihåg när han sprang ner på Sveavägen eller upp -, han kan ha sprungit upp också va'. För jag lämnade precis blicken och sen gick över till vägen igen va', så det är jag inte helt säker på var han tog väg-.

- F. Men åt något håll? då?
- Å. Åt något håll. Det var neråt mot -.
- F. Anting-. Jod du kvar där en intervall till alltså -?
- Å. Norr- norrut på Sveavägen. har hoppat ur och sen körde vi igen.
- F. Antingen Sveavägen norrut eller -?
- Å. Jaha, eller Tunnelgatan.
- F. Eller Tunnelgatan österut.
- Å. Jaha, just. Jaha, just det. skott?
- F. Försvann någon.
- Å. Jaha, just precis.
- F. Du ser alltså någon som -
- Å. Jaha, det var -.
- F. - springande lämnar platsen?
- Å. Jaha. an det ha sin orsak?
- F. Det är bara så här alltså?
- Å. Ja, det är bara -, väldigt (ohörbart) -. högt eller stereo så
- F. Helt- helt -, bara någon bråkdel av en sekund.
- Å. Ja, ungefär.
- F. Du får ett intryck mer -. va'. Så jag har inte uppfattat nåt skott
- Å. Jag får ett intryck va' och så ser -.
- F. Mera än du kan beskriva någon viss person. du beskriva hur han?
- Å. Nehej, det kan ha vart en kärring på 80 år, det kan ha vart vad som helst va' så det -.
- F. Men någonting -, du får alltså intrycket att någon lämnar platsen springandes? va'. (ohörbart) -. Vad jag kommer ihåg så tänker han
- Å. Jaha. Mm. mot - ja, söderut alltså - (vissling) - på Sveavägen
- F. Vad ser du mera? Du ser alltså den här som faller.
- Å. Sen ser jag någon som - vad heter det? - hoppar ur en taxi va'. Det ser jag och springer fram där. Och vad jag har fått för uppfattning, det är att han försöker hjälpa den som ligger där va' och då fick jag liksom så här - det kan ju ha vart en hjärtattack eller nånting, tänkte jag då va'. Och det var väl allas tanke i bilen va', det var därför Anna sprang ut då och försökte hjälpa till. Jag tänkte inte mer på det, det var onödigt och stanna här och så att det blev en massa folk, så vi körde iväg igen va'. du kan se i ditt synfält?
- Å. Jaha, det ... det är fler än två i alla fall, det är jag helt säker på. Det är fler än två. Tre får jag för mig att det är, tre

- F. När det blev grönt då?
- A. När det blev grönt så körde vi.
- F. Eller stod du kvar där en intervall till alltså -?
- A. Nehej, vi väntar tills dom har hoppat ur och sen körde vi igen bara.
- F. Ja, så fort det blev grönt.
- A. Jaha.
- F. Hörde du att det avlossades skott?
- A. Nehej, ingenting.
- F. Det hörde du inte?
- A. Nehej. Ingenting om skott.
- F. Det gjorde du inte?
- A. Nehej.
- F. Vad kan det ha sin orsak i?
- A. Jaha, vikan -.
- F. Kan det bero på att ni spelade radio så högt eller stereo så högt?
- A. Det kan ha berott att vi spelade stereo så högt och att vi pratade i bilen ganska högt också va. Så jag har inte uppfattat nåt skott i alla fall, det har jag inte.
- F. Den här mannen som du ser falla omkull, kan du beskriva hur han faller? Har du någon klar bild över det?
- A. Ja, han ramlar framåt.
- F. Framåt?
- A. Jaha, framåt va, (ohörbart) -. Vad jag kommer ihåg så ramlar han framåt va mot - ja, söderut alltså - (vissling) - på Sveavägen så här.
- F. Såg du någon i momentet innan, alltså upptäckte du dom här människorna innan -?
- A. Nehej, jag upptäckte -, precis när jag såg det här så var han precis i fallet, kan man säga va.
- F. Det var då du -?
- A. Jaha, då tittade jag precis åt höger så här va, så innan såg jag ingenting.
- F. Nehej. Och i samband med fallet, kan du urskilja då hur många du kan se i ditt synfält?
- A. Jaaha, det ... det är fler än två i alla fall, det är jag helt säker på. Det är fler än två. Tre får jag för mig att det är, tre

- A. eller fler alltså. Tre eller fler, jag vet inte. Det är fler än två i alla fall.
- F. Jaha. Vad du ser, det är en man som faller.
- A. Ja.
- F. Och momentet efter ser du då alltså hur någon från en taxi -
- A. Ja.
- F. - springer mot den här platsen?
- A. Jaaha, liksom först går och sen springer lite så här va'.
- F. Den här taxin, var befinner den sig?
- A. Jaha, han svänger in -, han kommer väl från samma håll som jag, tror jag i alla fall. Han svänger lite snett så här, han parkerar inte direkt utan han bara svänger in så här.
- F. In till kanten där det har inträffat -?
- A. Jaha. Jaha, just det. Han bara svänger in som lite där och ...
- A. Och vad jag får för mig, det är att han hoppar ur på fel sida. Jag vet inte. Jag tycker -, jag har nåt svagt minne av det att han -, precis som han har hoppat över på andra sidan. Jag vet inte riktigt.
- F. Är det chauffören eller är det någon passagerare som -?
- A. Jaha, det är nog chauffören, tror jag, jag tror i alla fall det eller också sprang han ur så det kan jag ha blandat ihop. Men han sprang ju tillbaka till taxin sen va', det vet jag i alla fall.
- F. Jaha. Meddetsamma eller, eller kort efteråt, menar jag?
- A. Jaha, nu måste jag tänka lite här alltså så jag inte ljuger. Jo, jag får för mig att det är nån som springer till taxin ganska snart efter det har hänt alltså, det var uppfattningen.
- F. Hinner du och se någonting mera innan det blir grönt och du företar vänstersväng på Tunnelgatan? Du körde alltså ner Tunnelgatan västerut efter att det hade slagit om till grönt.
- A. Nehej -.
- F. Iakttar du några andra människor, någon annan rörelse, några som lämnar platsen?
- A. Nehej.
- F. Några bilar som körs på anmärkningsvärt sätt eller liknande från platsen?
- A. Nehej. Nehej, inte vad jag kommer ihåg. Int-.

- F. Ingenting?
- A. Nej.
- F. Utan vad du ser, det är en man som faller.
- A. Jaha.
- F. Att det är någon som snabbt avlägsnar sig från platsen.
- A. Jaha.
- F. Att det är en taxi som stannar till, någon hoppar ur taxin och beger sig till platsen.
- A. Mm. Jaha.
- F. Denne någon beger sig ganska snart tillbaka till taxin och gör någonting där.
- A. Mm. Mm.
- F. Och du får grönt och företar din vänstersväng.
- A. Jag kör ner Tunnelgatan och sen kommer jag väl ner mot ... jag kommer inte ihåg vad torget heter där nere på parkeringen, på Banhus-.
- F. Norra Bantorget.
- A. Norra Bantorget heter det.
- F. Ja.
- A. Och så svänger jag vänster på Vasagatan, fortsätter förbi T-Centralen och svänger ner mot Södermalm, kör söderut.
- F. Och vid tillfället då du stod för rött ljus här på Sveavägen, korsningen med Tunnelgatan och ni blev uppmärksammade på den här händelsen, så hoppade alltså Anna Hage och Karin Johansson ur din bil?
- A. Jaha.
- F. Det gjorde dom?
- A. Jaha.
- F. Dom begav sig till den här platsen?
- A. Jaha.
- F. Vad fällde dom för kommentarer, så att säga, när det här inträffade? Hörde du vad dom sa?
- A. Jaha, det var väl jag som började snacka och sa, att "nu är det fyllslagsmål på gång" va. Och sen kom det då fram mer och mer (ohörbart) försökte hjälpa honom där framme, att det kan ha vart en hjärtattack eller nåt sånt där; nåt som har hänt, att hjärtat

- A. har stannat och så -. Det var därför dom hoppade ur kan man säga och sen kanske lite av nyfikenhet också. Och vi tänkte väl inte mer på det va' sen.
- F. Så ingen av er hade liksom klart för sig vad som hade egentligen inträffat?
- A. Nehej, ingen aning.
- F. Nej.
- A. Ingen aning.
- F. Ni visste då inte att det var någon som hade blivit skjuten?
- A. Nehej, inte nån.
- F. Ingen av er i bilen?
- A. Nehej. Nehej. Det tror jag inte i alla fall. Jag kan ju bara svara för mig själv -.
- F. Ja, jag förstår det, men det framgick inte av vad ni yttrade, så att säga, i bilen eller vad Anna eller Karin sa innan dom lämnade bilen?
- A. Nehej.
- F. Kan du beskriva någon av dom här människorna som du ser, är det möjligt alltså? Om vi nu säger ...
- A. Det är väldigt svårt alltså för det- det kan ha vart precis -. Man ser ju under -, bara mörka gestalter egentligen va' när man tittar till så här snabbt va'. Och vad jag tror nu -, jag tror det var tre killar alltså. Men nu visar det sig att det var Lisbet Palme som står där, men det hade jag inte en aning om. Det kunde -, det kunde jag inte -.
- F. Det var tre gestalter alltså?
- A. Tre gestalter kan jag säga. För jag tittade inte efter så noga för jag hade mest ögonen på vägen eftersom vi då rullar fram så här va'.
- F. Jaha. La du möjligtvis märke till någon annan människa som kom gående eller rörde sig på trottoaren i närheten av den här händelsen?
- A. Nehej, inte som jag kan säga helt säkert så där jag vet. Det tror jag inte.
- F. Det gjorde du inte -?
- A. Det fanns säkert personer runt omkring där men det tänkte inte jag på på nåt sätt, det gjorde jag inte.
- A. Ja, precis när det har hänt alltså.

- F. Nehej. Och det var inget speciellt som du la märke till i anslutning till den här händelsen eller det här du såg?
- A. Neehej. den här taxichauffören som stack tillbaka och sen upp-
- F. När du sedan körde Tunnelgatan västerut, la du märke till någon där som kom springande eller någon bil som framfördes på något speciellt sätt eller - nej nej nej. det hade den inte va'.
- A. Nehej.
- F. - någonting anmärkningsvärt? Men jag har bara fått för mig att
- A. Nehej. rån som sprang över så här och det var vad jag snabbt
- F. Ingenting? men det kan ju ha varit så att det var den här taxi-
- A. Nehej. fören som sprang från trottoarkanten och sen till sin bil
- F. Nehej. är lite längre därifrån va' och det blir ju ungefär i den
- A. Men jag kan väl säga en sak här nu som -.
- F. Ja.
- A. - Som bara jag tydligen har fått för mig va'. Och det var när man -, när vi står här vid Sveavägen mot - där, så fick jag för mig att det var rån som sprang från den platsen där och snett över så här. Men det- det kan vara väldigt -, det vet jag inte alls va', men det är vad jag fick för mig va' och det stämmer ju inte alls överens med nånting va'. Men det är vad jag har fått för mig bara att rån sprang rakt över, men det kan ha varit -, jag har sett taxichauffören som sprang tillbaka så här bara och sen stannade vid bilen va'.
klar om det för att det kan vi ju liksom
- F. Ja. Du visar här med hjälp av en karta vi har, alltså att du fick för dig att någon ifrån platsen där den här mannen faller -
- A. Jaha. Jaha. en uppfattning om hur den människan såg ut, som du fick
- F. - har sprungit snett över Sveavägen -
sen på det här sättet?
- A. Ja, just det. Inte en aning
- F. - så att säga i -, det blir nordvästlig riktning snett över, kan man säga vad?
- A. Ja, just det.
- F. Mera i riktning - jaha, vad ska vi säga? - det blir mot Sveavägens västra trottoar strax norr om korsningen med Luntmakargatan.
- A. Mm. kan ha varit taxi-
- F. Du fick alltså ett intryck av att någon sprang- sprang då ...
i vilket skede då? någon annan.
- A. Ja, precis när det har hänt alltså.

- F. Precis när det hänt -?
- Å. Jaha, precis det eller några sekunder efter va'. Och det kan ju ha vart den här taxichauffören som stack tillbaka och sen uppfattade -.
- F. Menar du att taxin hade stannat på den västra sidan -?
- Å. Nehej, det var -. Nej nej nej nej, det hade den inte va'.
- F. Nehej.
- Å. Det hade den inte gjort va'. Men jag har bara fått för mig att det var nån som sprang över så här och det var vad jag snabbt uppfattar, men det kan ju ha varit så att det var den här taxichauffören som sprang från trottoarkanten och sen till sin bil som står lite längre därifrån va' och det blir ju ungefär i den riktningen -
- F. Jaha.
- Å. - som han sprang va'. Så det -.
- F. Så du fick mera en känsla av att han sprang kanske över--över gatan -.
- Å. Jaha, just. Ja, över gatan, över Sveavägen -.
- F. Men du är osäker -?
- Å. Jag är väldigt osäker där, det är bara nånting som jag kan ha sett va'. Men det där - inget säker alls.
- F. Nehej.
- Å. Absolut inte.
- F. Men det är bra att du talar om det för att det kan vi ju liksom kolla med en person.
- Å. Jaha. Jaha.
- F. Har du någon uppfattning om hur den människan såg ut, som du fick en känsla av att han korsade Sveavägen på det här sättet?
- Å. Inte en aning. Inte en aning.
- F. Man eller kvinna, har du någon uppfattning?
- Å. Man.
- F. Det är en man?
- Å. Jaha, det kan jag nästan säga.
- F. Det kan ha varit taxichauffören?
- Å. Det kan ha varit taxi-.
- F. Men det kan ha varit någon annan?
- Å. Det kan ha varit någon annan.

11 Insp. Sven Kalaros

1986-03-01 00.20

Kriminalavdelningen

F. Eller det kan vara hans sätt att springa till sin bil -.

Å. Jaha.

F. Som du efteråt har fått en känsla av att det kanske var tvärs över Sveavägen -.

Å. Jaha, just.

F. Men han stod alltså inte med taxibilen på den västra sidan utan han stod med taxin i anslutning till platsen där man-?

Å. Jaha, lite snett in så -.

F. -Där mannen låg på -, i korsningen?

Å. Jaha, det är vad jag har fått uppfattningen om alltså. Det gick så väldigt snabbt allt det här så det är svårt och säga va-.

F. Ja. Någonting annat?

Å. Nehej.

F. Okej, då avslutar vi förhöret klockan 11.30.

Stockholm, dag som ovan

Lars Jonsson
Lars Jonsson
Krinsp

Den 28.2.86 var hon tillsammans med sin väninna Anna Hagen, på bio i stan. De såg en föreställning som slutade klockan 23.00. Just efter det att bioföreställningen var slut så träffade de på stan några andra vänner, vilka skulle i bil köra dem till centralstationen. Under färden mot centralen när de åker Sveavägen och har passerat Kungsgatan för att åka fram till Tunnelgatan och denne mot centralen ser de en folksamling på Sveavägen, nästan i hörnet med Brunnegatan., dessa människor är på väg fram mot en man som ligger på gångbanan och över honom står det en kvinna som verkade mycket uppriven. Hon självt och hennes väninna Anna hoppar ut bilen för att se vad de skulle kunna hjälpa till med. De hade ingen uppfattning om vad som hänt just då. Men Anna håller på att utbilda sig till sjuksköterska och ville se vad som hon kunde hjälpa till med. När de kommer fram till mannen som ligger på platsen så väljer det blod ur munnen på honom, kvinnan bredvid är helt uppriven och en stor mängd folk har samlats på platsen. Anna börjar med att ge mannen hjärtmassage och kvinnan försökte hela tiden hindra henne för att göra så. Karin självt försökte lugna den upprivna kvinnan. Hon såg att en annan ung man började att ge den liggande blödande mannen konstgjord andning, genom mun mot mun metoden. Precis hur allt sedan gick är nu svårt att förklara, men det kom en polisiebil till platsen, kvinnan hon försökte lugna, sprang fram till dessa och skrek om hjälp på läkare och operationspersonal s.m.m. Karin tyckte även att hon då sa till polismännen om de inte kände igen henne, det stod då klart att det var Olof Palmes hustru, Lisbeth som Karin försökt att hjälpa. Karin lade då företärke till att det var statsministern Olof Palmes som låg blödande på gångbanan.

1986-04-10 AW/4040